

Даритель вправе на урегулирование договора дарения или его расторжения при наступлении форс-мажорных обстоятельствах.

Каун Ю.М.
НТУ «ХПИ»

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ УКЛАДАННЯ КОЛЕКТИВНИХ ДОГОВОРІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

В умовах становлення і розвитку ринку праці, нових за своїм характером громадських зв'язках в сучасній Україні відбувається чергова зміна змісту і сутності колективного договору. Він стає основним різновидом соціально-партнерського регулювання трудових відносин безпосередньо в організаціях.

В даний час колективний договір носить характер локально-правового нормативного акта, покликаного служити трудовим кодексом для найманих працівників і роботодавця в конкретній організації.

Як роботодавцям, так і найманим працівникам необхідно знати, що являє собою такий документ як колективний договір і чи потрібен він, з ким він укладається, які відносини регулює і хто стежить за його виконанням.

Насамперед, потрібно відзначити, що правовідносини, пов'язані з укладанням колективних договорів в Україні регулюються нормами Кодексу законів про працю, а також Законом України «Про колективні договори і угоди».

Колективний договір – це угода, яка укладається для узгодження інтересів власника або уповноваженого ним органу, з одного боку, і трудовим колективом в особі профспілкового або іншого органу (особи), уповноваженого на представництво, з іншого боку, на підприємствах, в установах, організаціях, будь-яких форм власності, що містить зобов'язання сторін щодо регулювання трудових, виробничих та інших соціально-економічних інтересів і нормативні положення, що встановлюють умови праці, оплату праці, режими робочого часу і часу відпочинку тощо, а також додаткові, порівняно з чинним законодавством, пільги і переваги для працівників.

Положення колективного договору поширюються на всіх працівників підприємства незалежно від того, чи є вони членами професійної спілки, і є обов'язковими як для власника або уповноваженого ним органу, так і для працівників підприємства.

Колективний договір укладається між власником або уповноваженим ним органом (особою), з одного боку, і первинною профспілковою організацією, що діє згідно статуту, а в разі її відсутності – представниками, вільно обраними на загальних зборах найманих працівників або уповноважених ними органів, з іншого боку. На державному рівні інтереси власників представляє Кабінет Міністрів та Українська спілка промисловців і підприємців, на галузевому – міністерства і відомства та об'єднання власників на галузевому рівні, на регіональному – місцеві органи влади і регіональні об'єднання власників, якщо вони мають такі повноваження.

Зміст колективного договору визначається сторонами в межах їх компетенції. Умови колективного договору, укладеного відповідно до чинного законодавства, є обов'язковими для сторін, які їх уклали. Однак умови колективних договорів або угод, що погіршують, порівняно з чинним законодавством, становище працівників, є недійсними.

Колективний договір – це строкова угода, строк дії якої визначається сторонами.

У колективному договорі встановлюються взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин. Крім того, колективний договір може передбачати додаткові порівняно з чинним законодавством і угодами гарантії, соціально-побутові пільги.

Квітчатка С.О.

НТУ «ХП»

ЖІНОЧА ЗЛОЧИННІСТЬ

Проблема жіночої злочинності в науці кримінології ніколи не вважалась першорядною, оскільки серед злочинців особи жіночої статі не перевищували 18%. Останніми роками спостерігається помітна криміналізація жіночої частини населення України. Жіноча злочинність відрізняється від чоловічої деякими якісними показниками. Можна назвати дві сфери суспільного життя, де жіноча кримінальна активність проявляється найчіткіше.

По-перше, це сфера побуту, де жінок штовхають до злочину негативні обставини шлюбно-сімейних, родинних і сусідських стосунків. У цій сфері жінки здебільшого вчиняють такі насильницькі злочини, як вбивство, у тому числі своєї новонародженої дитини, нанесення тілесних ушкоджень і хуліганство. *По-друге*, це сфера, де жінка виконує професійні функції, передусім пов'язані з можливістю вільного доступу до матеріальних цінностей. Це, насамперед, торгівля, громадське харчування, медицина, освіта, легка промисловість. Тут жінки найчастіше вчиняють корисливі злочини: розкрадання майна шляхом крадіжки, привласнення, розтрати або зловживання посадовим становищем, обман покупців, а також хабарництво. Зростає і число крадіжок особистого майна та шахрайств.

Крадіжки становлять близько 32%, умисні вбивства та тяжкі тілесні ушкодження – 23%, злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотичних речовин – 16%, грабежі і розбої – 11%, економічні злочини (розкрадання, хабарництво) – 15%. Звертає увагу агресивність жіночої частини злочинного середовища: 35 % засуджених жінок покарані саме за агресивні (насильницькі) злочини.

Важливим фактором, що впливає на збільшення жіночої злочинності є поширення у характері жінок чоловічих рис, що дедалі ширше спонукує їх неодружену частину до безладного статевого життя, зловживання алкоголем, тютюном, наркотиками, які значно швидше, ніж у чоловіків, викликають залежність організму. Ці чинники сприяють тому, що частина жінок стає на